

דני והדינוסאור

סיד הוף

יום אחד הלך דני למוזיאון,
כדי לראות האם יש שם דברים מעניינים.

הוא ראה שם אינדיאנים, ראה דובים, ראה אסקימוסים
ראה גם רובים וחרבות, וראה...

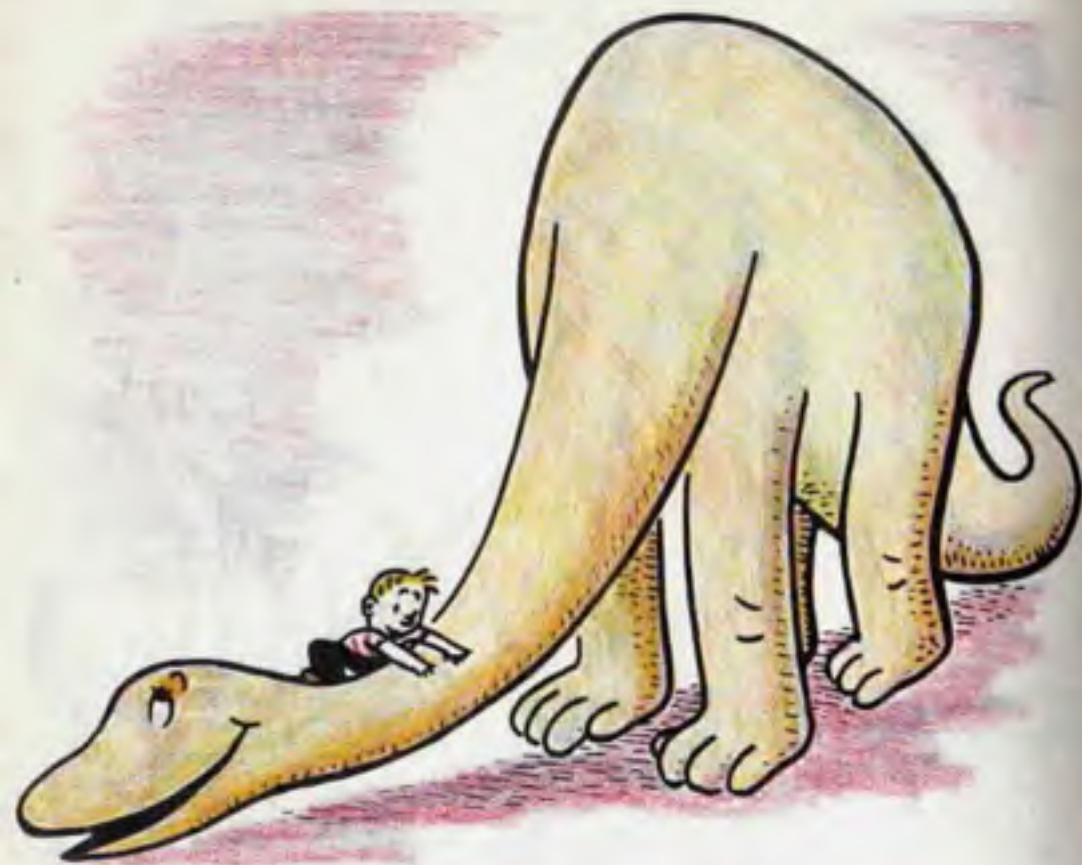
דינוסאורים!

"ואני חושב שיהיה נחמד לשחק אתך"
נשמע פתאום קול.
"באמת?" שאל דני.

דני אהב דינוסאורים
ותמיד חלם שיהיה לו אחד, רק שלו.
"כל כך חבל שהם לא אמיתיים" אמר
דני "הייתי רוצה לשחק עם דינוסאור."

"אוכל לקחת אותך לטיול" אמר הדינוסאור
והוריד את ראשו, כדי שדני יוכל לטפס עליו.

"כן" ענה דינוסאור אחד.
"הו, כמה נחמד. מה נוכל לעשות?"
שאל דני.

ברמזור פגשו שוטר. השוטר עוד אף פעם
לא ראה דינוסאור שעוצר באור אדום.

הם יצאו לדרך.

שלא יסתבך בחבלים.

הם עברו ליד חבלי כביסה.
דני החזיק אותם גבוה,
מעל ראשו של הדינוסאור

"אני יכול להשמיע קול כמו מכונית"
אמר הדינוסאור "הונק! הונק!"

"הב, הב" נשמעה נביחת כלב.
"הוא חושב שאתה מכונית" אמר דני.
"לך לך כלב, אנחנו לא מכונית,
אל תנבח עלינו."

"אני רוצה לטפס עליהם" אמר הדינוסאור.
"חס ושלום" ענה דני "אתה תהרוס אותם."

"איזה סלעים גדולים" אמר הדינוסאור.
"אלה לא סלעים, אלה בתים" הסביר דני.

בתחנה המתינו אנשים לאוטובוס.
הם עלו על זנבו של דינו
וכך הוא הוביל אותם.

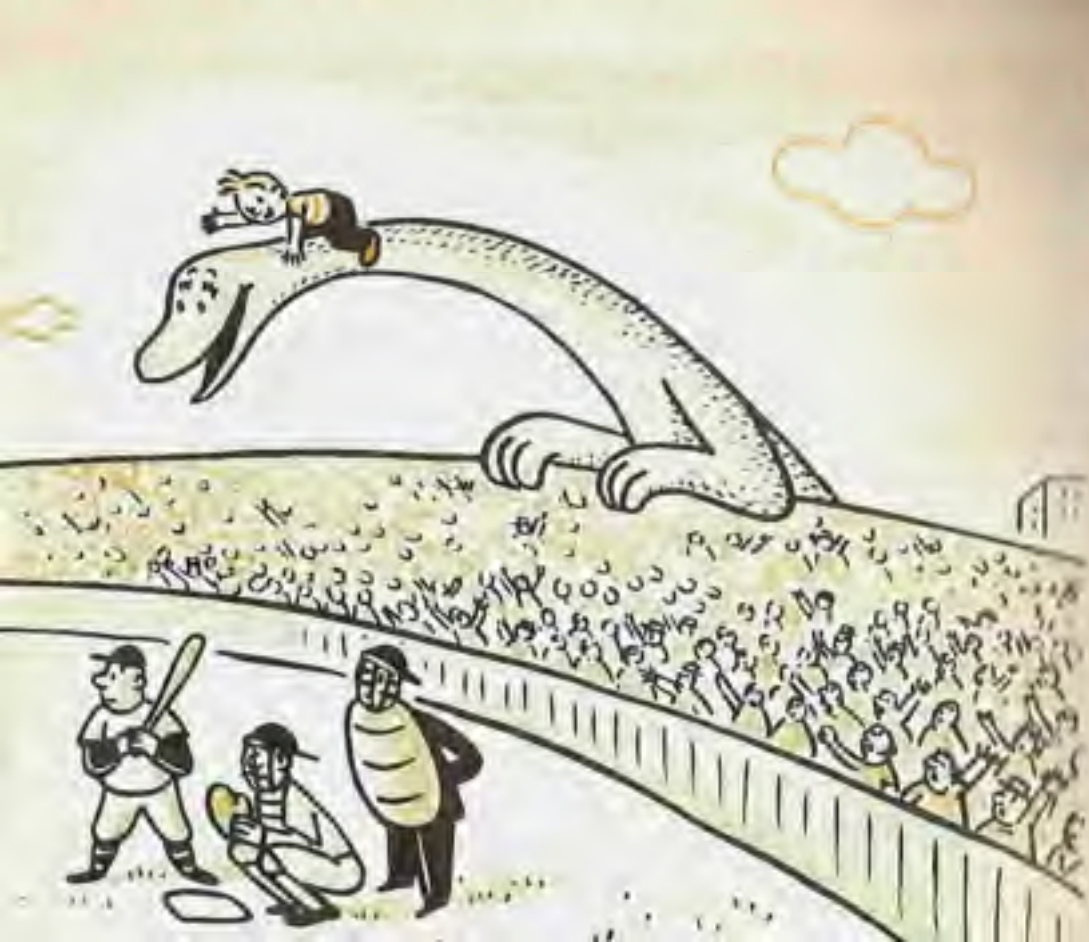
הדינוסאור הקפיד מאוד שלא לפגוע
בבתים או בחנויות בזנבו.

לאישה זו היו חבילות רבות.
דינו עזר לה לעבור את הכביש.
"כמה יפה מצדך" אמרה האישה.

"מי שרוצה לחצות את הכביש,
יכול לעבור על גבי" אמר דינו.

הם הלכו אפילו לראות
משחק כדור בסיס.

דני ודינו טיילו בכל העיר ונהנו מאוד.
"כמה טוב לקחת חופשה של שעתיים
אחרי עמידה במשך מאה מיליון שנים"
אמר הדינוסאור.

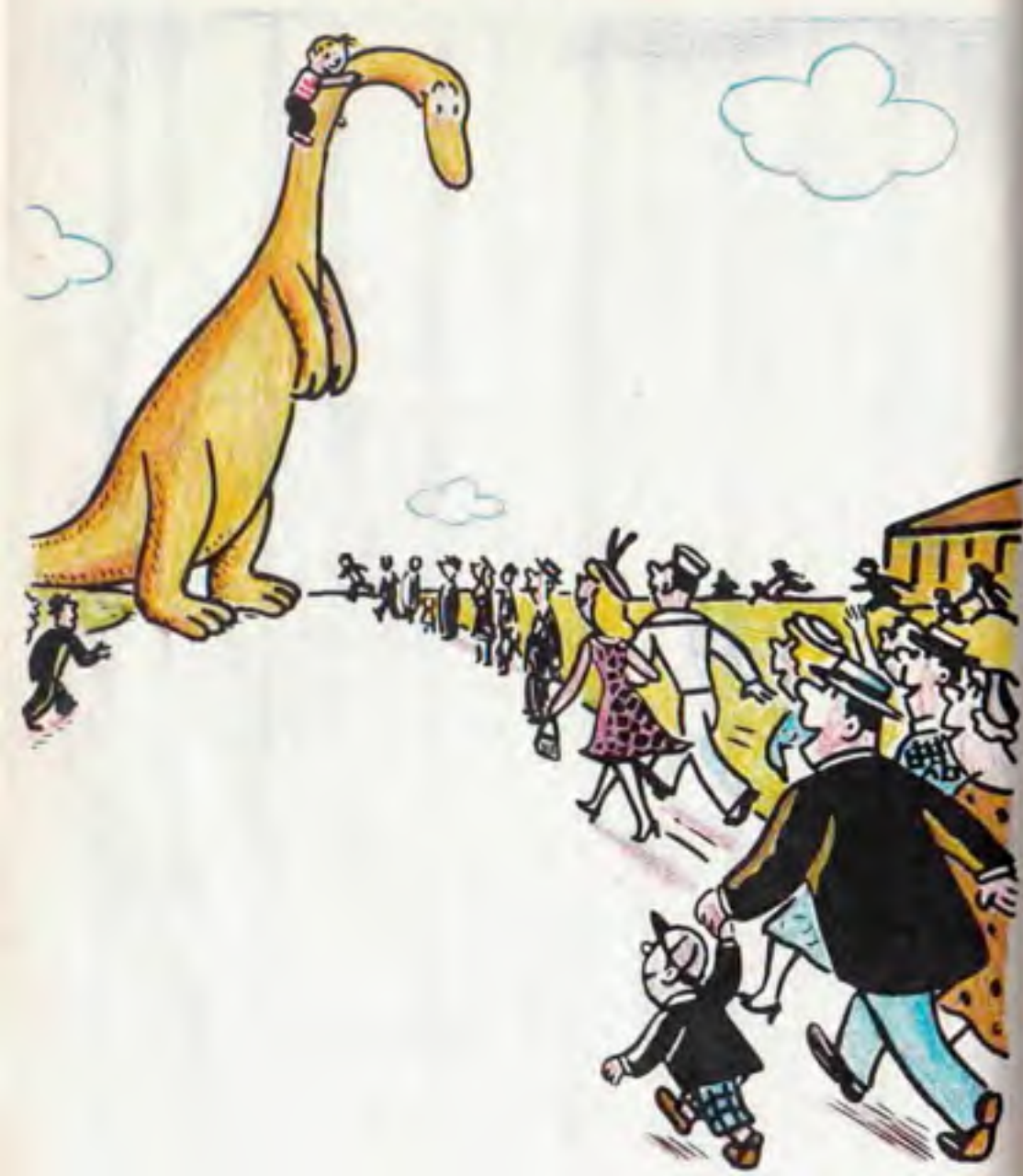
הספינות צפרו בחוזקה.
"טווו! טווו!" צפר גם הדינוסאור.

עד שהגיעו לנהר.
דני מאוד רצה לשוט בנהר,
ודינו נכנס אתו למים.

כשהגיעו לגן דינו יכול היה לאכול מהדשא.
"כמה שזה טעים" אמר
"מזמן לא אכלתי עשב טרי."
דני לא אכל עשב ובמקום זאת קנה לו
גלידה.
אבל כיבד גם את דינו, כמובן.

כולם רצו לראות את הדינוסאור הענקי.

הם הגיעו לגן חיות.

איש לא הסתכל על פילים.

איש לא התעניין באריות.

לא הסתכלו על כלבי ים,
לא על ג'ירפות, ולא על חיות אחרות.

אפילו ליד הקופים לא נשאר הקל.

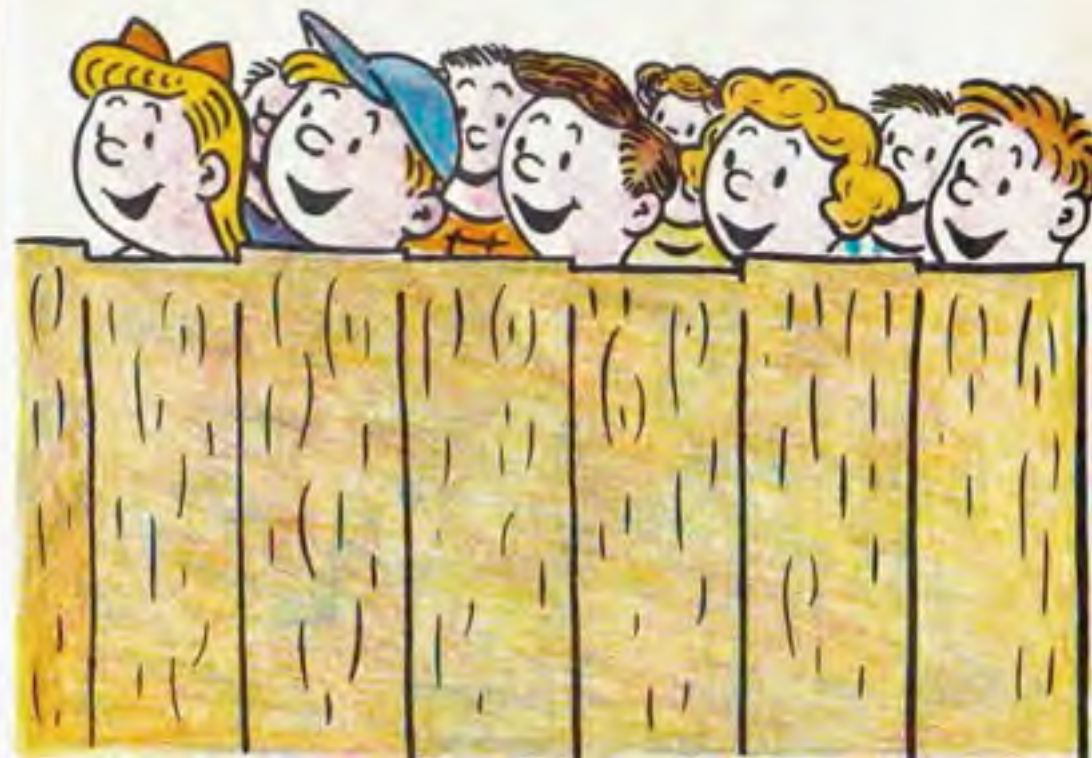

"אז עכשיו נחפש את החברים שלי"
הציע דני.

מנהל גן החיות ביקש מדני ודינו לעזוב.
"אחרת איש לא יביט על החיות שלנו"
אמר.

"אולי גם אנחנו יכולים?" שאלו הילדים.
"בואו, עלו עלי" אמר הדינוסאור.
"ותחזיקו היטב שלא תפלו" הוסיף דני.

"הנה הם שם, אחרי הגדר".
"הביטו" צעקו הילדים
"דני רוכב על דינוסאור!"

הדינוסאור הסיע את הילדים סביב לבתים.
"זה יותר טוב מאשר הסחרחרה שבגן השעשועים" אמרו הילדים.

"הידד! לדינוסאור" קראו הילדים
"הידד! הידד!"

נעשה מאוחר והילדים חזרו לבתיהם. דני והדינוסאור נשארו לבד.
"טוב, צריך להפרד" אמר דני.
"אולי תוכל להישאר אתי?" שאל דני.
"לא" ענה הדינוסאור "היה לי יום נהדר, הטוב ביותר מאז מיליוני השנים שלי.
אבל עלי לחזור למוזיאון. זקוקים לי שם."
"אז שלום" אמר דני.

ואז חזר הביתה לבדו.

הוא הביט זמן רב אחרי הדינוסאור,
עד שלא ראה יותר את קצה זנבו.

"טוב" אמר לעצמו "בעצם אין לנו בבית מקום
לחיית מחמד גדולה כזו. אבל בליתי יום נהדר!"